

komme til at svare et forholdsvis ringe Beløb i Afgift, men ogsaa de ganske smaa, som man netop skulde søge at befrie for den Byrde, Consumptionen fortrinsvis medfører for dem, ville blive besvarede i samme Forhold. Hvis dette gjøres gjældende, vil ialtsald ikke det rette Forholdingsforhold blive taget i Betragtning. Dog, som sagt, dette Spørgsmaals Afgjorelse foreligger ikke her. Om det Unskelige i at faae Consumptionen hævet for Kjøbenhavn, ere vi jo alle aldeles enige; men baade hos Udvalgets ærede Majoritet og den ærede Forslagsstiller af Nr. 1 har der under Udveerlingen af deres Meninger vist sig, hvor uanselig det er at anordne noget Bestemt, hvorefter Consumptionens Ophæv mere tidsmæssigt skulde fastsættes. Jeg for min Deel er ganske enig med den Betragtning, der er opstillet af den ærede holbæske Rigsdagsmand, at det vistnok har noget meget Misligt ved sig, at fastsætte en Termin, som gaar ind i en anden Lovgivningsmagts Omraade, og hvorved man maaskee fremkaldte Collisioner med Anskuelserne hos den lovgivende Magt, som til den Tid ville være tilfæde; heller ikke vil jeg kunne slutte mig til Forslaget under Nr. 1, da det paa den ene Side har noget for Svævende ved sig og paa den anden Side gjør det for Finansministeren til en, saa at sige, absolut Pligt, der moralist tvinger ham til meget snart at foretage Ophævelse af Consumptionen i Kjøbenhavn og til at affee fra de statsøconomiske Hensyn, han har været nødt til at tage, ved ikke saa snart at stride til dens Ophævelse. Jeg troer derfor, at det Samme vil skee Fyldest og det Samme paa en i flere Henseender tilfredsstillende Maade opnaaes, naar man blot tilkjendegiver, at Consumptionens Er læggelse i Kjøbenhavn kun skal finde Sted indtil videre. Der er derved, mener jeg, givet baade Lovgivningen og Regjeringen et Initiativ i hænde, givet en Spore for dem begge til, enhver i sin Tid, at vælge det rette Tidspunkt til at kunne faae Consumptionen i Kjøbenhavn ophævet, og til muligvis at undgaae at lade det skee ved foreløbig Lov, da det jo kan være, at Rigsdagen samles paa saadanne extraordinære Tider, at den først kan modtage Regjeringens Forslag; og paa den anden Side, naar Sligt ikke skeer, og naar man inden den

Tid, Rigsdagen atter samles, troer fra Regjerings Side at kunne hæve Consumptionen, har man jo derved nedlagt et Initiativ i Finansministerens Haand, som han vel uden dette ogsaa grundlovmæssigt kan benytte, men som man dog med al Frihed ikke ønsker benyttet, hvor der ikke særligt er givet en Anledning dertil, hvilket jeg saaledes troer bedst vil skee, naar det udtrykkeligt nævnes her i Loven. — Jeg agter ikke videre at opholde mig ved denne Sag i sin Almindelighed. Jeg vil kun endnu bemærke, at det i Udvalget var under Overveielse, om det ikke maatte være hensigtsmæssigt, dog under alle Omstændigheder at foretage en Revision af Consumptionstarifsen, hvorved endeel Gjenstande, hvis Consumering, som den kaldes, er noget penibel, vilde kunne undrages fra Tarifsen, denne derved simplificeres i en større Grad, og idetmindste endeel af den Byrde, Consumptionen paafører Kjøbenhavn, strax kunne lettes. Man havde først paatænkt at forene sig om flere Tariffatser, som man til dette Tiemed vilde foreslaae at lade udgaae, og som i et samlet Beløb vilde udgjøre circa 30,000 Rbd. Udvalgets Majoritet fandt senere ikke at kunne bibeholde denne samlede Deel, som først var paatænkt at skulle stilles i Forslag; men desuagtet har jeg troet, at man ikke burde forsmaa at vælge selv den mindre Deel, som jeg har tilladt mig at indfrænke mig til, og som angaaer Frugter, Havevæxter og Mælk, — Frugter, der, som for Discussionens Begyndelse blev bemærket, vel kun angaae nogle faa specielle Gjenstande, men som dog kunne ansees at høre hen under Kategorien Havevæxter. Disse tre Consumtionsgjenstande have nemlig indbragt i et Gjennemsnit af 5 Aar: Havevæxter et Beløb af 6,849 Rbd., Frugter specielt 4,093 Rbd. og Mælk 3,571 Rbd. Mælk, som bliver indført i meget store Quantiteter, som Enhver veed, daglig til Kjøbenhavn i Millioner Potter om Aaret og dog ikke indbringer et større Beløb end tre og et halvt Tusinde Rbd., kan man vist gjøre baade Producenterne og Consumenterne en stor Tjeneste med strax at lade udgaae af Tariffen, uden at derved vil tilspies Statskassen noget Afbræk, og det Samme troer jeg paa lignende Maade kan gjælde om de andre nævnte Sorter. Man